

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

Index Alphabeticus Rerum & Verborum Tomi Primi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

INDEX ALPHABETICUS

Rerum & Verborum

T O M I P R I M I .

A.

Accidens.

Accidens supernaturale cur non exigit subiectum connaturale? Tr. 1. D. 6. a. 4. n. 18.
Accidentia spiritu lia individuantur a subiecto spirituali; Tr. 3. D. 27. a. 2. n. 7.

Actus.

Actus dignitas crecit ex dignitate objecti non arithmeticè, sed geometricè; Tr. 1. D. 6. a. 1. n. 3.

Actus notionales inadæquatè distinguuntur ab essentialibus; Tr. 2. D. 21. a. 2. n. 8.

Actus primus Angeli tui imperfèctè libert; Tr. 3. D. 33. a. 2. n. 7. *Fuit tamen dispositio ad gratiam;* ibidem. n. 7. *Adscribitur Deo, ut specialiter applicanti;* D. 34. a. 2. n. 3.

Egidius.

Egidij Romani sententia de cognitione futurorum in Divinis ideis exponitur, & impugnat, Tr. 1. D. 13. a. 2. n. 1. & seqq.

Eternitas.

Eternitas est interminabilis vitæ tota simul & perfecta posse; Tr. 1. D. 5. a. 7. n. 2.

Eternitas Dei ex fide & ratione ostenditur, a. 3. & 4.

Eternitas mensuratur Deum sine imperfectione, num. 5.

Eternitas est mensura aliena & extrinseca respectu creatæ durationis, n. 7.

Eternitas perfectio alia est intensiva, alia extensiva, n. 9.

Eternitas tria sunt predicata: infinitas, indivisibilitas, & immutabilis uniformitas durandi, n. 10.

Eternitas Divina & ævi Angelici diversitas, Tr. 3. D. 30. a. 5. n. 4.

Eternitas & imenitatis disparitas, Tr. 1. D. 5. a. 5. n. 5.

Eternitas Dei non admittit anterioritatem formalem, n. 6.

Angelus.

Angelus inferior est in eodem gradu immaterialis generica cum superiori, Tr. 1. D. 6. a. 4. n. 7.

Angelus in sui cognitione producit verbum, D. 7. a. 7. n. 19.

Angelorum pugna ex C. 10. Dan. exponitur, D. 10. a. 3. n. 20.

Angeli non excludunt a qualiter materia quoad conditionem potentialitatis, D. 11. a. 1. n. 7.

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

Angelorum existentia ostenditur, Tr. 3. D. 27.

a. 1. n. 1. *Sunt substantia incorporeæ,* n. 2.

& seqq. *Intrinsicè incorruptibles,* n. 2.

Fuerunt creati in celo empyreo, n. 10. *Non*

verò ante mundum, n. 12. *Ornae Angeli*

specie distinguuntur, a. 2. n. 2. *Ex solo nu-*

mero distinguuntur implicat, n. 3. *nec sit bona pa-*

ritas ab animabus separatis, n. 4. *Angelo-*

rum multitudo non excedit numerum omni-

individuum corporeorum, n. 9. *bene ve-*

rò specierum, n. 10. & *numerum hominum,*

n. 11.

Angeli sapientia apparent per immutationem phan-

tas, D. 28. a. 1. n. 1. *Etiam verè assumunt*

corpora, n. 2. & *quo modo?* n. 3. & 4. *Ple-*

simumque assumunt corpora humana figuræ,

n. 5. & propriæ virtute, n. 6. *in corporibus*

assumptis non exercent opera vitæ, n. 8. *non*

possunt formam physicam educere è subiecto,

n. 9. *excepta luce,* n. 10. *habent magnam*

potestatem in corpora hominum, n. 16.

Angelus est in loco, Tr. 3. D. 28. a. 2. n. 1. *in lo-*

co connaturali per suam operationem, n. 2.

in loco violento per passionem, n. 3.

Angelus potest esse in loco minori, non autem in

majori in infinitum, a. 1. n. 7.

Angelus perfectior habet majorem locum, n. 8.

Nor potest simul esse in duobus locis adæ-

quatis, bene tamen inadæquatis à se distantiis,

n. 9. *Plures Angeli possunt esse in eo-*

dem loco materiali, non formaliter, n. 10. *Unus*

Angelus non potest esse physicè præsens in al-

terius Angeli essentia, n. 11.

Angelus non tantum per accidens, sed etiam per

se mouetur localiter, a. 3. n. 2. *motu tam con-*

tinuo, n. 3. *quam discreto,* n. 4. *in motu dis-*

creto non indiget transitu medijs, n. 5. *nec*

ipso obest ordo situallis mundi, n. 6. *eius mo-*

tus discretus non est medius inter terminos,

sed ex ipsis componitur, n. 7. *nunquam fit in*

instanti, n. 9. *Omnis Angelus motus mensu-*

ratur tempore vel continuo, vel discreto, n. 10.

summa est ipsius velocitas, n. 11. & *in motu*

continuo perfectior Angelus etiam est veloci-

or, ibidem. *Angeli potentia loco motiva non*

distinguitur ab intellectu practico ipsius, n. 12.

Angeli intellectus, & intellectio distinguuntur

ab ejus substantia, D. 29. a. 1. n. 1. 2. 3.

in Angelo intellectus agens & patiens non di-

stinguuntur, n. 4. *Angelus non requirit species*

intelligibiles sua existentia superadditas, n. 5.

nec ab objectis acceptas, n. 6. *sed initio sue*

creas

Qq

Index Alphabeticus

- creationis infusa, n. 7. quæ ita sunt connaturales Angelorum, ut tamen non sint ipsius proprietates, n. 13. & 14. Angelus substantia est incompleta ad cognitionem omnis entis, n. 8. Angelus intelligit per species universales in representando, a. 2. n. 4. & seqq.
- Angelus cognoscit per suam substantiam, tanquam speciem impressam, D. 30. a. 1. n. 2. non tanquam per speciem expressam, n. 3. sicut & tuas species, operationes & proprietates, n. 9.
- Angelus substantia non est immediata intellectiva in actu, n. 7.
- Angelus cognoscit Deum, per suam substantiam, tanquam per imaginem & medium cognitum, non tanquam per speciem intelligibilem, a. 2. n. 1. & seqq.
- Angelus cognoscit alium Angelum, a. 3. n. 1. non per suam, neque Angeli cogniti substantiam, n. 2. 3. 4. neque potest hoc modo cognoscere, n. 5. sed per species infusa, n. 6.
- Angelus quemlibet alium cognoscit quidditative & intuitivè, n. 8. Inferior superiorē etiam comprehendit comprehensione extensivā, n. 10. 11. Superior verò inferiore comprehensione etiam intensivā, n. 15.
- Angeli cognoscunt universalia & singulata per speciem intelligibilem, quæ representantur natura specifica, a. 4. n. 4. & seqq.
- Angelus non cognoscit naturaliter futura contingencia, a. 5. n. 1. & seqq. habet species futurorum contingentium tantum representationis in actu primo, n. 5.
- Angelus quænam præterita naturaliter cognoscat? n. 7. non cognoscit secreta cordium naturaliter, seclusa speciale revelatione vel dilectione, a. 6. n. 2. & seqq. neque mysteria gratiarum, n. 10. cognoscit tamen naturaliter alterius Angeli species & habitus, ibidem.
- Angeli semper actu cognoscit, D. 31. a. 1. n. 1. & 2. non autem alia objeda, n. 3. neque simul multa ut multa, n. 5. potest tamen habere simul plures cognitiones diversi ordinis & generis, n. 6. non admittit habitum scientie, vel artis, bene autem habitum opinionis & fidei acquisitæ, n. 8.
- Angeli carent discursu formalis, D. 31. a. 2. n. 2. & seqq. nihilominus in effectu naturali possunt cognoscere causam supernaturalem, n. 6.
- Angeli quomodo dicantur consultare, & mirari? n. 9.
- Angeli non intelligent componendo & dividendo, n. 14.
- Angelus necessariò amat se ipsum, tam quoad specificationem, quam quoad exercitium, D. 32. at. unico. n. 1. & 2. nec minus Deum ut Authorum naturæ, & quidem plus, quam se ipsum, n. 7. 4. alios Angelos diligere necessariò quoad specificationem, n. 1.
- Angeli non sunt creati in beatitudine supernaturali, sed naturali, D. 33. a. 1. n. 2. & seqq. omnes fuerunt creati in gratia, a. 2. n. 1. & 2. ad quam proprio actu fuere dispositi, n. 6. tametsi processerit à gratia, n. 8.
- Angeli meruerunt suam beatitudinem etiam in primo instanti, a. 3. n. 1. & seqq. consecuti sunt boni Angeli suam beatitudinem statim post instantis plena libertatis, n. 10.
- Angeli non erant simpliciter impeccables, sed secundum quid, D. 34. a. 1. n. 6. & seqq. Angelus determinatur ad prosecutionem sue beatitudinis in particulari, n. 11. nec posset errare circa legem naturalen, n. 12.
- Angelus naturaliter cognoscit finem supernaturalem in confuso, n. 15. In statu puræ naturæ foret remotè peccabilis, n. 16.
- Angelus defacto non peccavit in primo instanti, a. 2. n. 1. neque peccate potuit, n. 2. & seqq. non habuit omnia requiri ad peccandum, n. 8. Angelus prima operatio fuit ex gratia speciali, n. 10.
- Angelus non potuit peccare venialiter, a. 3. a. 1. Angelus primū peccatum fuit superbia, n. 5. & seqq.
- Angelo repugnat error formalis, a. 4. n. 1.
- Angelorum beatorum numerus est major, quia dominatorum, n. 16.
- Angelorum locutio exponitur, Tr. 3. D. 36. a. 1. n. 2.
- Angelus superior illuminat inferiorem, n. 3. Angelica Hierarchia & ordines quid & quae sint? a. 2. n. 1. & seqq.
- Angeli mitruntur, a. 3. n. 1. sed non supertres, n. 2.
- Angeli Custodes singulis hominibus dependunt.
- Angelica custodiz effectus, n. 10.
- Anselmus.*
- D. Anselmus nequam docet Divinitatem esse receptivam accidentium, Tr. 1. D. 5. a. 6. n. 10. D. Anselmum non favere Sicutum sententia de processione spiritus sancti offendit, Tr. 2. D. 26. a. 2. n. 10. & seqq.
- Anima.*
- Anima rationalis alteram non vider intuiri, quia est corpoream ut quod, Tr. 1. D. 6. a. 4. b. Anima separata virtute propriæ non affinit copus, Tr. 3. D. 28. a. 1. n. 7. se intelligit suam substantiam, D. 30. a. 1. n. 8.
- Antichristus.*
- Antichristus sine contradictione nunc est, & non est, Tr. 1. D. 5. a. 7. n. 23. an per hoc sit totaliter futurus, per quod erit formulat? D. 13. a. 1. n. 33.
- Appetitus.*
- Appetitus naturalis cognoscendi causam non evidenter infert possibiliter videndi Deum, Tr. 1. D. 6. a. 1. n. 10. Non datur appetitus naturalis innatus vel elicitus clare videndi Deum, n. 11.
- Argumentum.*
- Argumentum Theologicum ex quo sensu facta Scriptura ducatur? Tr. 1. D. 1. a. 7. n. 1.
- Argumentum à pari quanti stimulandum Theologo? ibidem n. 5.
- Aseitas.*
- Aseitas affirmatur pro constitutivo Divini namque, Tr. 1. D. 3. a. 3. n. 6. & seqq. una cum unicilige actualissimo, a. 5. §. 2. & 3.

Rerum & verborum.

Atributum.

Atributi significatio, Tr. 1. D. 4. a. 1. n. 1. Atributa formaliter implícitè includunt in se Divinam naturam & relationes, & vicissim includuntur, D. 4. a. 5. n. 1. & seq. junguntur Divina essentia per intellectum, non compo-nuntur, D. 5. a. 2. sunt objecta secundaria Divina cognitionis, D. 11. a. 2. n. 7.

Armeni.

Armenorum hæresis negabat Deum posse intui-tivè videri ab intellectu creato, Tr. 1. D. 6. a. 1. n. 1.

Augustinus.

S. Augustini doctrina an concordet cum scientiâ mediâ? Tr. 1. D. 14. a. 3. per totum. Quid S. Augustinus intelligat per congruum vo-cationem? n. 16. Ejus mens circa decreta intrinsecè efficacia expenditur, D. 17. a. 2. n. 10. & 17.

B.

Beatus.

Beatus dividitur in naturalem & supernatura-lem, simpliciter & secundum quid, Tract. 3. D. 33. a. 1. n. 1.

Beati de facto DEUM vident, Tr. 1. D. 6. a. 1. n. 1. connaturaliter connaturalitate extrinsecâ, a. 4. n. 10. de facto vident omnia, qua sunt for-maliter in Deo, D. 10. a. 1. n. 1. Vident to-tum terminum potentie generativa in patre, sed non tota litera, a. 1. n. 10. non possunt vi-dere omnia libera decreta terminative, n. 13. possunt vider omnes creaturas actuales, n. 14. non tamen eas vident, n. 15. Cognoscunt omnia Mysteria fidei, n. 16. Species Univer-si, & quæcunque ad statum ipsorum per-venit, n. 17. eaque simultanea ab initio suæ beatitudinis, n. 19. V. Vito.

Beuardi.

Beuardi negabant necessitatem Luminis glorie, Tr. 1. D. 8. n. 1.

Benedictus.

S. Benedictus in hac vitâ probabiliter vidit Di-vinam essentiam, Tr. 1. D. 6. a. 3. n. 3.

Bonitas.

Bonitas in rebus datur triplex, Tr. 1. D. 5. a. 1. n. 4.

Bonum.

Bonum quo sensu sit diffusivum sui? Tr. 1. D. 5. a. 1. n. 4.

Bonum & perfectum juxta sanctum Doctorem dicitur ab actu, Tr. 1. D. 22. a. 3. n. 2.

Bonum & Verum in Divinis non dicitur pluraliter, D. 25. a. 2. n. 13.

Bruta.

Bruta habent modum cognoscendi immateria-lem immersivè, non entitatibè, Tr. 1. D. 11. a. 1. n. 6.

C.

Calvinismus.

Calvinismi calumnia contra prædefinitions ob-jecta depellitur, Tr. 1. D. 17. a. 2. n. 26.

Calvinismi inter & Doctrinam Thomista-rum lata diversitas, n. 27.

Calvinisticum dilemma retunditur, Tr. 1. D. 18. a. 3. n. 22.

Causa.

Causa tantum materialiter nobilior non produc-tit nobiliorem effectum, Tr. 1. D. 9. a. 1. n. 8.

Causa antecedens non semper est causa conse-quentis, D. 13. a. 3. n. 7.

Causa secunda simul sumpta non habent majorem connexionem cum humana voluntate, quam scorsim sumpta, D. 17. a. 2. n. 14. Causalitas circularis implicat, Tr. 1. D. 2. a. 2. §. 3. n. 13. & seq.

Certitudo.

Certitudo prædestinationis & reprobationis, vi-de Prædestinationis & reprobatio-

Christus.

Christi anima videt terminum scientiæ Visionis non intensivè sed extensivè ad aquatum, Tr. 1. D. 10. a. 3. n. 9. & 14.

Christus in Eucharistiâ mititur invisibiliter, Tr. 2. D. 16. a. 3. n. 5.

Christus non habuit Angelum Custodem, Tr. 3. D. 36. a. 3. n. 9.

Circumfessio.

Circumfessio & auxiliensis Divinarum Perfor-narum exponit T. 2. D. 25. a. 2. n. 7. & 8.

Cœlum.

Cœlum Empyreum est operativum, T. 1. D. 11. a. 1. n. 17.

Cognitio.

Cognitio abstractiva attingit actum purum per species alienas, Tr. 1. D. 6. a. 4. n. 9.

Cognitio veritas magis est conformitas per modum signi, quam imaginis, D. 7. a. 3. n. 10.

Cognitio intuitiva necessarii simul est quiddita-tiva, D. 10. a. 1. n. 8.

Cognitio infinitorum possibilium non insert in-finitum actu, D. 11. a. 4. n. 11.

Cognitio creaturarum in se ipsis in Deum non tantum inferi negativam, sed etiam privati-um imperfectionem, D. 11. a. 4. n. 26.

Cognitio malorum quomodo detur in Deo? D. 11. a. 4. n. 34. & seqq.

Cognitio Divina contingentium futurorum an-sit conjecturalis? D. 1. 3. a. 1. 4.

Cognitio productiva Verbi Divini tantum est prior prioritate à quo, D. 26. a. 2. n. 5.

Cognitio secretorum & contingentium depen-det à certis conditionibus, Tr. 3. D. 27. a. 1. n. 12.

Cognitio comprehensiva dividitur in intensivam & extensivam. D. 30. a. 3. n. 9.

Cognitum.

Cognitum inferius non excedit capacitatem su-erioris cognoscens, Tr. 1. D. 6. a. 4. n. 6.

Cognoscens.

Cognoscens & non cognoscens differen-tia, Tr. 1. D. 11. a. 1. n. 14.

Cognoscens fit idem cum objecto cognito, D. 11. a. 4. n. 10.

Cognoscibitas.

Cognoscibitas creaturarum aliter se haberet, quam

Index Alphabeticus

- quād eōrum producibilis, Tract. I. D. 11.
2. 4. n. 28.
- Compositio.** Compositio, quād mutabilis
Compositio alia est intrinseca hujus ex his, alia
extrinseca hujus cum his, vel, in his, Tr. I.
D. 5. a. 1. n. 2.
- Compositio Physica, Metaphysica & Logica ex-
cluduntur à Deo, n. 6. & seqq.
- Compositio per modum partis in Deo implicat,
non autem per modum termini & formae to-
ralis, n. 14.
- Comprehensio.**
- Comprehensionis diversæ acceptiones, Tr. I.
D. 9. a. 2. n. 1.
- Comprehensio cause perfectæ requirit compre-
hensionem effectuum contentorum, Tract. 2.
D. 26. a. 2. n. 9.
- Concordia.**
- Concilium etiammodus Thomistas & recentiores in
materiâ prædestinationis ab Henrico à S. Ig-
natio, & ab Augustino Erath propositus re-
felliuntur, Tr. I. D. 17. a. 3. n. 8. & seqq.
- Concordia liberi arbitrii, cum decretis præde-
ficienibus ostenditur, Tr. I. D. 17. a. 3. n. 2.
- Congruitas.**
- Congruitas Vocacionis quo sensu accipiatur à
D. Augustino, Tr. I. D. 14. a. 3. n. 16.
- Consobstantialitas.**
- Consobstantialitas Verbi Divini in Evangelio
declarata, Tr. 2. D. 2. a. 1. n. 7.
- Consobstantialitas Spiritus S. ostensa in sacrâ
Scriptura, ib. n. 18.
- Constitutivum.**
- Constitutivum per modum simplicitatis potest
implicite continere totum, quod est in te con-
stitutum, Tr. 2. D. 2. a. 2. n. 11.
- Concursus.**
- Concursus Dei extensus non potest supplere
Lumen gloriae, Tr. I. D. 8. a. 2. n. 6. & seqq.
- Contradicitoria.**
- Contradicitoria non actu sed fundamento, & vir-
tute dantur in Deo ante opus rationis, Tr. I.
D. 4. a. 1. n. 30.
- Contradicitoriae propositiones in Deo non fal-
lantur per distinctionem in tertio, a. 2. & seqq.
- Corona.**
- Coronæ ratio non evincit prævisionem merito-
rum in electione ad gloriam, Tract. I. D. 18.
a. 3. n. 2.
- Creatura.**
- Creatura tam intrinsecè, quād extrinsecè imuta-
bilis implicat, Tr. I. D. 5. a. 6. n. 5. non est men-
surabilis æternitate simpliciter, D. 5. a. 7. n. 6.
mensuratur extrinsecè æternitate Dei, n. 7.
Tam præterita quād futura in certo sensu
sunt physice presentes in æternitate, n. 11.
- Creatura videntur in Deo non tantum causali-
ter, sed etiam formaliter, D. 10. a. 2. n. 1. &
seqq. tanquam in medio cognito, n. 9.
- Creaturas possibiles videndi in Deo, quā sit pro-
xima ratio? n. 18. & seqq. V. Possibilia. V.
DEUS. Terminant formaliter Divinam o-
mnipotentiam sub ratione producibilis ex
nibili, a. 3. n. 5.
- Omnis creaturæ actuales in Deo videri possunt;
non omnes possibiles, n. 7. 14. videntur à so-
la animâ Christi, n. 14. 15.
- Quænam creatura actuales videantur à beatis?
n. 16. & seqq.
- Creaturae possibiles habent cognoscibilitatem
in virtute cause, D. 11. a. 4. n. 8.
- Quomodo actus habeant realitatem essentia?
num. 9.
- Creaturae à Deo non cognoscuntur immediatae
in seipsis, D. 11. a. 4. n. 13. & seqq. quomodo
amenor? D. 15. a. 1. n. 7. & 8.
- Creaturae ideo sunt, quia Deus scit futuras, D. 12.
a. 2. n. 11. & seqq. Actuales à Deo amantur,
efficaciter; possibiles vero inefficaciter,
D. 15. a. 2. & seqq.
- Creatura simpliciter impeccabilis non datur.
Tr. 3. D. 34. a. 1. n. 1. nec dari potest, n. 5.
potest dari impeccabilis secundum quid, &
defecto datur, n. 10.
- Creatura non potest esse sua regula inoperando,
num: 8.
- Cumulus.**
- Cumulus omnium perfectionum non confluit
Divinam essentiam, Tr. I. D. 3. a. 2. n. 7.
- Custodia.**
- Custodia Angelorum, Tr. 3. D. 36. a. 2. n. 6. in-
cipit ab hominis nativitate, n. 7. cetera potest
hanc vitam, n. 8. Ejus effectus, n. 10.
- D.**
- Decretum.**
- Decreta libera non omnia possunt terminari
videri à Beatis, n. 13. V. Beatus. V. lib.
- Decretum efficax quomodo habeat pro objec-
torum existentiam? D. 12. a. 2. n. 19.
- Decretum Dei non caufatur, tametsi sit condi-
tivum futuri: ulari à Deo, D. 13. a. 1. n. 34.
- Decretum Dei aliud positivum, aliud penitenti-
vum, D. 13. a. 3. n. 12.
- Decretum potest dici subjectivè, vel objectivè
conditionatum, a. 5. n. 23.
- Decreta objectivè conditionata in Deo non sum-
mitia vel ridicula, neque sunt infinites ini-
nitæ, ibid. n. 6. 7.
- Decretorum Divinorum libertas expandit,
D. 16. a. 1. & 2. V. Libertas.
- Decreta indifferencia explicantur, & reponuntur,
D. 17. a. 1. n. 1. & seqq.
- Decretum intrinsecè & physicè efficax exponit,
& assertur, n. 5. & seqq.
- Decretorum intrinsecè efficacia à Martinez
posita refellitur, a. 2. n. 1. & seqq. Item ib-
la, quam tradit Heinrichus à S. Ignatio, n. 3.
& seqq.
- Decreta physicè prædilectionis circa actus bo-
nos adstruuntur, n. 16. & seqq.
- Item circa materiale peccati, n. 22. & seqq.
- Per Decreta prædilectionis causari libertem,
non est proprius paradoxus, aut petio prin-
cipii, n. 29.
- Decreta cum libero arbitrio conciliandi vari-
modi, D. 17. a. 3. n. 2.
- Illa conciliandi vera ratio est efficacia Divine
voluntatis, n. 2.

Rerum & verborum:

Decretorum divisio in intentiva & executiva,
D. 18. a. 3. n. 1.

DEUS.

Deus esse, est per se notum quod se non quoad
nos, Tr. 1. D. 2. a. 1. n. 3.

Dei notitia est omnibus hominibus radicaliter
infusa, ibid. n. 7. Dei vocabulum non semper
apprehenditur tanquam entis, quod majus
& melius excogitari non potest, n. 8.

Deus non semper significat existentiam exerci-
tam, sed signatam, n. 9.

Deus est Trinus, an sit per se notum? n. 11.

Deus est evidenter demonstrabilis ex creaturis,
a. 2. n. 1. & seqq.

Dei quoddam non est creditur fide Divina ut author
gratia, n. 3.

Dei existentia variè demonstratur, ibid. & seqq.

Dei invincibiliter non ignoratur, n. 27. & seqq.

Dei prima operatio non distinguitur virtutaliter
a natura, n. 15.

Dei natura est infinita radicaliter, a. 2. n. 12.

Deus est suum vivere, sicut esse, & intelligere,
a. 4. n. 12.

Dei simplicitas non tantum debet esse realis, sed
etiam formalis, n. 16.

Deus non recipit conceptum actus primi, n. 20.

In Deo non datur distinctio excludens & ex-
clusi, ibid. n. 3.

Dei Essentia & attributa de se formaliter, & in
abstrato predicanter, a. 1. n. 5. & seqq.

Deus est optimus omni genere bonitatis, D. 5.
a. 1. n. 6. Continet formaliter omnem per-
fectionem simpliciter simplicem, n. 7.

Est diffusus sui, n. 8.

Deus non potest creare creaturam per se distin-
tiam, n. 10.

Dys est maximè unus, quia est suum esse, n. 11.

Deus est verus omnibusmodis, n. 13.

Dei simplicitas multipliciter probatur, a. 2. n. 3.
& seqq.

In Deo datur fundamentum distinguendi, non
separandi per rationem, n. 11.

Deus componit per modū termini & forma
talis, non vero per modum partis, n. 13. & 14.

Deus per Essentiam infinitus, a. 3. n. 14.

Dei immensitas à S. D. recte probatur ex omni-
potentia, a. 4. n. 2.

Dei est in cibis tam immediate suppositi,
quād virtutis, n. 7. Est in creaturis, illas im-
muringando & continendo, n. 8.

Est ubique praesens per operationem, n. 10. Non
est in iactis imaginarijs, a. 5. n. 1.

Est tanta, & extra Mundum sine adjumento spa-
cij imaginarij, n. 4.

Dei immensitas consequtitur duplex attributum
omnipotentis & infinitatis, n. 9.

Deus est ubique per essentiam, potentiam &
presentiam, n. 10.

Dei inmutabilitas ex fide & ratione adstituitur,
a. 6. n. 3. & 4.

Dei eternitas ex fide & ratione ostenditur, a. 7.
n. 3. & 4.

Deus mensuratur aeternitate sine imperfectione,
num. 5.

Deus ab intellectu creato intuitivè videri potest,
& de facto videtur, D. 6. a. 1. In hac vita

clare visum, quisse à Beatissima Virgine, & S.
Benedicto probabile est, a. 3. n. 5. & seq. O-
culū corporeò videri non potest per ullam po-
tentiam, n. 15. & seq.

Videtur secundum potentiam ordinariam viribus
nature est impossibile, a. 4. n. 1. Est etiam
simpliciter impossibile, n. 2.

Deus non potest fieri intelligibilis per speciem
creatam, D. 7. a. 1. n. 8.

Est incomprehensibilis: potest videri totus, sed
non totaliter, D. 9. a. 2. n. 2. & seqq.

Dei confitio cum creaturis nullam inter imper-
fectionem, D. 10. a. 2. n. 5.

Quomodo possit nominari à creaturis? D. 10.
a. 3. n. 21. & seq.

Vider se in creaturis, non ex creaturis, D. 11.
a. 2. n. 20.

Non diligit sua Attributa amore electivo, n. 17.

Cognoscit creaturas secundum formale esse ipla-
rum, a. 4. n. 1.

Non cognoscit illas immediate in se ipsis, n. 13.

Quomodo cognoscat futura contingencia? a. 2.

pet totum. V. *Futura*.

Non cognoscit suum Decretum ut possibile posi-
tive, D. 13. a. 2. n. 8.

Deus in decreto objectivè conditionato videt fu-
tura contingencia conditionata, D. 14. a. 5.
num. 4.

Quomodo Deus operetur propter creaturas?

D. 15. a. 1. n. 6. casque amer ut media? n. 8.

Amat creaturas rationales amore amicitiae, n. 7.

Amat creaturas actuales efficaciter; possibilis
infficaciter, a. 2. n. 2. & seqq.

Non potest velle in tempore, quod ab aeterno
noluit, D. 16. a. 2. n. 8.

Deus prædefiniens non habet contrarias volun-
tates, D. 17. a. 2. n. 42.

Deus ut præintellectus rationibus habet ratio-
nem suppositi, Tr. 2. D. 24. a. 2. n. 17.

Distinctio.

Divina Natura & Essentia non distinguuntur
virtualiter, D. 3. a. 1. n. 3.

Distinctio realis inter Essentiam ac relationes,
vel Attributa non datur, D. 4. a. 1. n. 2.

Distinctio quedam inter Divinas perfectiones
est necessaria admittenda, n. 3. & major, quam
rationis ratiocinantis, n. 4.

Distinctio Scotistica refutatur, n. 9. & seq. n. 15.
& seq.

Distinctio realis in tertio exponitur, & ad sal-
vanda contradictione in Divinis insufficiens
declaratur, a. 2. & seq.

Distinctio virtualis sufficit ad salvanda contra-
dictione in Divinis, a. 2. n. 8. & a. 3. n. 7.
& seq.

Distinctio virtualis explicatur, a. 3. n. 1.

Hec non est ipsa distinctio rationis ratiocinatz,
n. 4. & seq.

Distinctio virtualis non omnī modō verifica-
propositionem negativam, quō modō distinctio
realis actualis, n. 13.

Distinctio virtualis cum formalī Scotistica
comparatio & diversitas, n. 15.

Distinctio virtualis salvat Mysterium SS. Trini-
tatis, n. 17.

Index Alphabeticus

Distinctio virtuali extinsecā plura contradicuntur in Deo, n. 20.
Distinctio virtualis intrinseca recte dicitur realis, & à Beatis videtur in Deo, n. 22.
Distinctio virtualis sufficienter fundat differentiam inter generationem Verbi, & Processione Spiritus S. Tr. 2. D. 22. a. 2. n. 9.

Divinus.

Divina natura constitutum est per modum simplicitatis, D. 3. a. 1. n. 3.
Divina immutabilitati repugnat cuiuscunque forma accidentalis receptio, a. 6. n. 6. & seq.
Divina Essentia non potest clare videri per similitudinem objectivam, D. 7. a. 1. n. 1. Unitur intellectui Beato per modum speciei impressae, demptis imperfectionibus, a. 2. n. 1. & seq. Concurrit cum intellectu videntis partim in genere causa formalis, partim in genere causa efficientis, n. 6. & 7.
Non est Verbum Visionis beatæ, a. 3. n. 18.
Non potest supplere defectum luminis glorie, a. 2. n. 5. V. *Lumen gloriae.*

Divina Essentia ut virtualiter distincta ab Attributis, Relationibus, specificat visionem, D. 10. a. 1. n. 3.

Nec per absolutam potentiam videri potest sine Personis vel Attributis, n. 4. & seq.

Divina Providentia ordo requirit infinitam certitudinem, D. 17. a. 2. n. 4. 2.

Divina Providentia natura & divisio, D. 18. a. 1.

V. *Providentia. Prædestination.*

In Divinis non datur causa, aliud, alter, principiatum: datur alius, & principium.

Divina voluntatis efficacia. V. *Voluntas.*

Duratio.

Durationis natura exponitur, D. 5. a. 7. n. 1.

E.

Effectus.

Effectus demonstrant existentiam Dei, Tr. 1. D. 2. a. 2. §. 3. n. 1. 5.

Effectus improportionati demonstrant causam quoad an eff., n. 4.

Effectus prædestinationis quinam sint? D. 18. a. 4. V. *Prædestination.*

Aliqui effectus prædestinationis habent causam in prædestinato, n. 8.

Effectus Reprobationis quinā sint? V. *Reprobatio.*

Efficacia.

Efficacia Decretorum in scientia media fundata refellitur, Tr. 1. D. 17. a. 2. n. 1. & seq.

Physica & intrinseca adstruitur, n. 16. & seq. V. *Decretum.*

Electio.

Electio ad gloriam nō est causa proxima salutis, & in ordine executionis, Tr. 1. D. 18. a. 2. n. 4.

Electio gratuita ad gloriam ante prævia merita adfruatur. D. 18. a. 3. n. 3. & seqq.

Electorum numerus est certus certitudine causalitatis, n. 7.

Empyreum.

Empyreum cœlum est operativum, Tr. 1. D. 11. a. 1. n. 17.

Ens.

Ens rationis quomodo cognoscatur à Deo? D. 11. a. 4. n. 37.

Entitas.

Entitates tres in Divinis concedi possunt; non autem tres Essentiae, Tr. 2. D. 23. a. 2. n. 12.

Effe.

Esse a se, V. *Ascitus.*

Esse Dei attinetur inadiquata cognitione, Tr. 1. D. 2. a. 2. n. 6.

Esse & intelligere in Deo non distinguuntur inter le virtualiter, sicut & linea entitativa & intellectiva, D. 3. a. 5. §. 1. n. 3.

Esse est prius, quam operari ad extra in linea defendi, non in linea locandi, D. 5. a. 2. n. 3. num. 12.

Essentia.

Essentia & Natura Divina non distinguuntur virtualiter, D. 3. a. 1. §. 3. n. 10.

Essentia & esse in Deo tantum distinguuntur virtualiter extrinsecè, D. 3. a. 3. §. 3.

Essentia & attributa Domini de se formaliter, & abstracto prædicantur, D. 4. a. 3. §. 1. n. 3. & seqq.

Essentia Divina unitur intellectui Beato permodum speciei impressæ demptis imperfectionibus, D. 7. a. 2. §. 1. n. 1. & seqq.

Concurrit cum intellectu videntis partim in genere causa formalis, partim in genere causa efficientis, n. 6. & 7.

Non est verbum visionis beatæ, a. 3. §. 4. n. 18.

Representat creaturas, cu[m] medium incognitum D. 10. a. 2. §. 2. n. 9. & seqq.

Aliter determinat intellectum Beati ad videndum, qua sunt formaliter, & qua functionent in Deo, §. 3. n. 19.

Essentia Divina non potest esse medium incongitum respectu creaturatum, Tr. 1. D. 11. a. 4. n. 2. & seqq.

Essentia Divina respectu Divina cognoscit exercet rationem speciei, non attributa, a. 2. n. 3.

Aliter specificat intellectum, aliter sciendum Dei, n. 14.

Essentia Divina formaliter includitur in Relationibus, Tr. 2. D. 1. 3. art. 2. n. 2. & seqq.

Evidentia.

Evidentia. V. *Scientia.*

Existentia.

Existentia non multiplicantur in Divinis, Tr. 2. D. 24. a. 1. n. 1. & seqq.

Existentia est actus Essentiae, & perfectio simpliciter simplex, n. 6.

Est ultima actualitas sui susceptivi, n. 7.

Cujus formalis effectus est, rem complete posset extra nihil, n. 12.

F.

Fæcunditas.

Fæcunditas est de essentia physica, non metaphysica Filij Divini, Tr. 2. D. 22. a. 1. n. 11.

Fæcunditas in creaturis tantum pertinet ad gaudium genericum, n. 13.

Fatum.

Fatum, in quo sensu rejiciatur à SS. Patribus? Tr. 1. a. 2. n. 1. & 2.

In quo sensu admitti Catholicis possit? n. 2. & 3.

Rerum & verborum.

Fides.

Fides Divina credit Deum esse ut authorem gratiae, Tr. 1. D. 2. a. 2. §. 1. n. 3.

Filiatio.

Filiatio spirationi passiva opponitur indirecte, Tr. 2. D. 23. a. 1. n. 7.

Filiatio predicitur de Divinitate per modum termini inadæquati, a. 2. n. 10.

Filius.

Filius & Spiritus S. in Divinis quare non generant, Tr. 2. D. 21. a. 3. n. 25.

Filius solus dignatur, Ejusque filius processio est generatio, D. 22. a. 1. n. 1.

Filius propter virtutem spirandi acceptam à Patre, nō procedit ut Filius, sed ut spirator, n. 6.

Quomodo de ratione Filius sit, esse Spirator, n. 12. V. Generatio.

Finitus.

Finitus ad infinitum quō sensu nulla sit proportionis? Tr. 1. D. 6. a. 1. n. 1. n. 2.

Futurum.

Futuri divisio in necessarium & contingens: in abolutè & conditionatè futurum, Tr. 1. D. 13. a. 1. n. 1. 2.

Futura omnia pertinent ad objectum Divinæ scientia, n. 3.

Futuro coëxistentia in eternitate non salvat certitudinem Divinæ scientia, n. 4.

Futuri explicatio in doctrina Recentiorum, n. 5.

Alia exppositio secundum doctrinam Thomistorum, n. 6. & seqq.

Futurionis denominatio non potest esse intrinseca, n. 10.

Futura per determinationem causæ extrahuntur è statu possibilis, n. 11.

Futuri denominatio convenit de præsenti, n. 15.

Quoniam sive simpliciter futura, vel non? n. 13. futorum contingentium qualis sit scientia?

n. 14.

Futorum contingentium veritas non est intrinsecè determinata, sicut præteritum, n. 16.

Futurio præsupposita omni decreto DEI, in doctrina D. Augustini, & D. Thomas impli- cat, n. 19. 20. & seqq.

Futurum non fieri an sit absurdum? n. 29.

Futurum certò respectu constituitur per aliquid præfens, n. 30.

Futurainter & præterita disparitas, n. 32.

Futura non sufficienter constituantur per solam negationem cum existentia consequente, n. 35.

Futura contingentia non videntur in Divinis iudeis ante Decretum, D. 13. a. 2. n. 2.

Negue in decretis ut futuris, n. 5.

Negue in supercomprehensione causalium, n. 11.

Negue in objectiva veritate præsupposita Divini Decretis, n. 17. & seqq.

Futura contingentia Deus videt in sua Essentia determinata per liberum Decretum, n. 24. & seqq.

Futura peccata quomodo Deus videat? a. 3. per totum. V. Peccatum.

Futuri conditionati divisio, D. 14. a. 1. n. 1.

Futura conditionata videntur in Decreto objec-

tivè conditionato, D. 14. a. 3. n. 4. Vide Scientia media.

G.

Generatio.

Generatio viventis quid sit formaliter? Tract. 2.

D. 22. a. 1. n. 1.

Gloria.

Gloria est finis prædestinationis, Tr. 1. D. 18.

a. 2. n. 6. & mediatus effectus, a. 4. a. 2.

Gloria datur, sed non intenditur propter prævi- sa merita, a. 3. per totum.

Greci.

Græcorum error de processione Spiritus S.

Tr. 2. D. 26. a. 2. n. 5.

Gratia.

Gratia est participatio Divinæ nature & intellec-

tionis, non secundum rationem actus secun-

di, sed secundum rationem in radice vita intel- lectiva, Tr. 1. D. 3. a. 4. §. 3. n. 29.

Gratia interrupta per peccatum est effectus præ-

destinationis, D. 18. a. 4. n. 5.

Gratia sufficientis auxilia non sunt effectus præ-

destinationis, n. 6.

Gratia revivicens est moraliter eadem cum gra-

zia interrupta, D. 18. a. 4. n. 9.

Gratia prima innocentia data Adamo non est ef-

fectus prædestinationis, n. 11.

Gratia sicut Angelo collata in primo instanti

creationis, Tr. 3. D. 33. a. 2. n. 1. juxta gra-

dum perfectionis naturalis, n. 9. & leqq.

S. Gregorius.

S. Gregorius Thaumaturgus Divinâ revelatione

accipit confessionem SS. Trinitatis, Tract. 2.

D. 20. n. 8.

H.

Habitus.

Habitus non est admittendus in Deo, D. 11.

a. 2. n. 1.

Heresis.

Heresis Armenorum, negans D. um videri posse

intuitivè ab intellectu creando, Tr. 1. D. 6. a. 1.

Heresis virtualiter & mediate opponitur con-

clusione Theologica, Tr. 1. D. 1. a. 2. §. 1. n. 8.

Heresis triplex contra Mysterium SS. Trinitatis, Ariana, Sabelliana & Macedoniana, Tr. 2.

D. 20. a. 1. n. 1. & leqq.

Heresicorum convenientia in quibusdam termi-

nis & sententijs non obstat veritati doctrina,

D. 17. a. 2. n. 31.

Henricus.

Henricus à S. Ignacio in modo concordandi Re-

cent. cum Thomistis impugnatur, Tr. 1. D. 17.

a. 3. n. 8.

Hierarchia.

Hierarchia tres Angelorum exponuntur, Tr. 2.

D. 36. a. 2. n. 3.

D. Hieronymus.

D. Hieronymus non est contrarius Divina Pro-

pvidentia de rebus minimis, Tr. 1. D. 11. a. 4. n. 3.

Hypostasis.

Hypostasis non prærequirit aliquam dispositio-

nem, quia dat ipsum esse, Tr. 1. D. 8. art. 1.

§. 2. n. 10.

Hypostasis & Subsistencia non sunt praesulsi idem,

Tr. 2. D. 24. a. 2. n. 18.

I. Idea.

Index Alphabeticus

I.

Idea.

Ideæ definitio. D. 11. a. 3. n. 1.
Ideæ dantur in Deo, n. 2. de rebus operabilibus, n. 3.

Sunt plures ideæ, n. 5. omnium creaturarum etiam possibilium, n. 6. æquè omni individualium, ac specierum, n. 10. Non tamen realis formalis, n. 7. neque materie primæ, n. 8. neque Divinarum Personarum, n. 9.

Ideæ Divinae habent similitudinem solum analogicam, & eminentiam cum creaturis, n. 15.
Ideæ in Deo multiplicantur virtualiter extrinsecè, non intrinsecè, n. 16.

Ideæ non repræsentant futura contingentia ante Decretum, D. 13. a. 2. §. 1.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis DEI non datur, Tr. 1. D. 2. a. 2. §. 5. n. 2. 7. & seqq.

Illuminatio.
Illuminatio Angelorum quomodo sit? Tr. 3. D. 36. a. 1. n. 5.

Immaterialitas.

Immaterialitas est ratio intellectualitatis à priori quoad nos, non quoad se, Tr. 1. D. 3. a. 4. n. 31.

Immaterialitas à S. Thoma non accipitur pro perfectione, n. 19.

Ex immaterialitate Angelicus D. rectè demonstrat intellectualitatem, D. 11. a. 1. §. 1. n. 1. & seqq.

Immediatio.

Immediatio virtutis, quâ Deus est in rebus, est simul immediatio suppositi, Tr. 1. D. 5. a. 4. §. 2. n. 7.

Immenſitas.

Immenſitas est virtus infinita repletiva loci, seu virtus diffusiva sui per omne spatiū, Tr. 1. D. 5. a. 4. n. 1.

Immenſitas DEI consequitur duplex attributum, Omnipotētia & Infinitatis, n. 9.

Immenſitas est distinctum attributum ab omnipotētia, quamvis constitutatur per virtutem operandi, n. 13. & 15.

Immenſitatis & Eternitatis disparitas, a. 5. n. 5.

Impeccabilitas.

Impeccabilitas alia simpliciter, alia secundū quid, Tr. 3. D. 34. a. 1. n. 3. V. *Creatura.*

Inevidentia.

Inevidentia Theologia non est privativa, sed negativa, Tr. 1. D. 1. a. 3. §. 2. n. 6.

Infinitas.

Infinitas non constituit Divinam naturam, Tr. 1. D. 3. a. 2. §. 2. n. 7. & seqq.

Infinitas est tantum modus essendi, n. 7. & reducitur in esse à se, n. 8.

Infinitatem Dei probat esse à se, & ratio actus puri, D. 5. a. 3. n. 1.

Infinitum.

Infinitum finito additum non mutat prædicta essentialia, Tr. 1. D. 2. a. 2. §. 3. n. 19.

Infinitum est, quod sine seu terminis caret: aliud simpliciter, & in toto genere entis; aliud secundum quid in certo genere entis, D. 5. a. 3. §. 1. n. 1.

Inaccessibilitas.

Inaccessibilitas quomodo differat ab Ingenerabilitate? Tr. 2. D. 25. a. 2. n. 4.

Sitne Negatio? n. 5.

Instantia.

Instantia Vix Angelica quid. & quo sint? Tr. 3. D. 3. a. 3. n. 7. & seq.

Instrumentum.

Instrumentalis & principalis influxus differentia, Tr. 1. D. 8. a. 3. §. 1. n. 5.

Intellectio.

Intellectio qualibet præter Visionem est simile dictio, Tr. 1. D. 7. a. 3. §. 4. n. 20. Vide *Cognitio.*

Intellectus.

Intellectus Angelici. V. *Angelus.*

Intellectus actiæ influit in Visionem Beatissimam, Tr. 1. D. 8. a. 3. §. 1. n. 3. & per modum causæ principaliæ, ib. n. 4.

Intellectus Beati alter determinatur ab essentiâ Divina ad videndum, quæ sunt formaliter, & quæ sunt eminenter in DEO. D. 10. a. 2. §. 3. num. 19.

Intellectus Divinus non bene dividitur in operatum & producentem, Tr. 1. D. 2. 1. a. 2. n. 11.

Intellectuale.

Intellectualis operatio objectum non necessitatè presupponit, Tr. 1. D. 3. a. 4. §. 3. n. 24.

Intelligere.

Intelligere actualissimum constituit Naturam Divinam, Tr. 1. D. 3. a. 4. §. 2. n. 1. & seq.

Intelligere & esse in DEO virtualiter non distinguuntur, n. 11. & a. 5. §. 1. n. 1.

Intelligere ad formam intelligibilem ita habet, sicut esse ad Essentiam, D. 3. a. 5. §. 1. n. 1.

Intelligere actualissimum unum cum esse à se, est constitutivum Divinæ essentia, a. 5. §. 3. n. 10. & seqq.

Intelligere constitutivum Divinæ naturæ, quomodo differat à scientia attributal? D. 1. a. 2. n. 11. 12. 13.

Intelligibile.

Intelligibilis linea in DEO non dividitur in indicalem & actualem, §. 2. n. 18. & seq.

Intelligibilitas.

Intelligibilitas quomodo consequatur rationem actus puri, D. 11. a. 2. n. 8.

Invidia.

Invidia non fuit primum peccatum Angeli, Tr. 2. D. 34. a. 3. n. 11.

Justus.

Justus quomodo omnia cooperentur in bonum, Tr. 1. D. 18. a. 4. n. 12.

Liberitas.

Libertas arbitrii nullum patitur præjudicium efficiacia Decreti prædefiniens Tr. 1. D. 13. a. 2. n. 28.

Libertas Divinæ voluntatis est de fide, D. 16. in prol.

Libertas Divina non superaddit actus necessitatè perfectionem modelem, D. 16. a. 1. n. 2. neque denominationem extrinsecam, n. 3. neque qd.

Rerum & verborum:

que res ipsorum rationis, n. 4. neque comple-
mentum intrinsecum ab actione, vel effectu
creato petitur, n. 5. & seq.

Libertatis definitio, a. 2. n. 1.

Differentia inter libertatem creatam & incre-
tam, n. 2.

Libertatis Divinae indifferentia est actualis & a-
ctiva, n. 3.

Libertas Divina in quoniam adaequatè consistat?
num 4.

Liberi Decreti terminatio potuit non esse objec-
tive, non subjective, n. 6.

Eius contingentia nihilominus est subjective
perfectio, n. 7.

Libertas creata non tollitur per decreta præde-
nitia, D. 17. a. 2. n. 32.

Libertas creata concordia cum Decretis in-
trinsicè efficacibus ostenditur, a. 3. n. 2. & seq.

Liberi actus non continentur intra objectum
proportionatum intellectus Angelici, Tr. 3.
D. 30. a. 6. n. 6.

Liber.

Liber vita datur in Deo, non liber mortis, D. 19.
a. 2. n. 4.

Locus.

Loci Theologici qui, & quot sint? Tr. 1. D. 1.
a. 7. §. 1.

Locutio.

Locutio Angelorum quomodo fiat? Tr. 3. D. 36.
a. 1. n. 1.

Lucifer.

Lucifer seduxit alios Angelos, D. 34. a. 4. n. 14.
Fuit primus dignitate inter omnes, n. 15.

Lumen.

Lumen gloriae est tantum similitudo participati-
va Divina Essentia, Tr. 1. D. 7. a. 1. §. 4. n. 13.
luminis gloriae diversæ acceptiones, D. 8. art. 1.
§. 1. n. 2. ejus necessitas ex fide adstruitur,
ibid. n. 1.

Per modum habitus elevat intellectum ad viden-
dum Deum, n. 3. & seqq.

Disponit intellectum ad intelligibilem unionem
cum Divina Essentia, §. 2. n. 8.

Sine lumine gloriae nec per absolutam potentiam
potest videri Divina Essentia, a. 2. §. 1. n. 1.
& seqq.

Lumen gloriae præstantia cedit soli gratia san-
ctificanti, a. 2. §. 3. n. 16.

Non est formaliter ipsa unio Divina Essentia
cum intellectu Beati, n. 17.

Est necessarium etiam ad recipiendam visionem,
num 18.

Luminis gloriae major perfectio est ratio perse-
ctorum visionis, D. 9. a. 1. §. 2. n. 5.

Est proxima ratio videndi plures creature pos-
sibilis, D. 10. a. 2. §. 3. n. 17.

M.

Magi.

Magi Aegyptij quomodo poruerint virgas in ser-
pentes & aquam in sanguinem convertere?

Tr. 3. D. 28. a. 1. n. 11.

Magicæ metamorphoses quomodo contingent?
num 12.

R.P. Merz, Theol. Schol. Tom. I.

Mala. Malitia.

Mala quomodo cognoscantur à Deo? Tract. 1.
D. 11. a. 4. n. 34. & seq.

Malitia formalis peccati quomodo constituantur
in esse futuro? D. 13. a. 1. n. 36.

Non videtur in decreto positivo, sed permissivo,
a. 3. n. 4. & 6.

MARIA.

MARIA Virgo in hac vitâ probabiliter vidit Di-
vinam essentiam, Tr. 1. D. 6. a. 3. n. 5.

Martinezius.

Martinezij doctrinae de intrinsicè efficaciâ decre-
torum refellitur, Tr. 1. D. 17. a. 2. n. 1.

Materia.

Materia spiritualis exploditur, Tr. 3. D. 27. n. 5.

Medium.

Medium cognitionis non repugnat visioni objec-
ti, ut in se est, Tr. 1. D. 10. a. 2. n. 13.

Mercurius.

Mercurius Trismegistus an & unde agnoverit My-
sterium SS. Trinitatis? Tr. 2. D. 20. a. 1. n. 8. 20

Meritum.

Meritum Angelorum. Vide *Angeli.*

Missio.

Missio Divinarum personarum exponitur, Tr. 2.
D. 26. a. 3. n. 1. dividitur in visibilem, & in-
visibilem, n. 2.

Invisibilis fit per gratiam &
charitatem, n. 3. non fit per dona naturalia.

V. Personæ. Non omnis missio supponit
productionem missi, nec est adæquata tem-
poralis, n. 4.

Missio Christi in Eucharistiâ
qualis sit? n. 5.

Missio etiam fit per augmen-
tum gratiae, n. 9.

Modus.

Modus cognoscendi quo sensu sequatur modum
elendi, Tr. 1. D. 6. a. 4. n. 2.

Movementia. Motus.

In moventibus per se subordinatis implicat pro-
cessus in infinitum, Tr. 1. D. 2. a. 2. n. 10.

Motus est medium demonstrandi existentiam
Dei, n. 16.

Multitudo.

Multitudo destruit perfectionem, Tract. 1. D. 5
a. 1. n. 12. & seqq.

Mundus.

Mundi tabula probat existentiam Dei, Tract. 1.
D. 2. a. 2. n. 25.

Mutatio. Mutabilitas.

Mutatio & Mutabilitas rerum exponitur, Tr. 1.
D. 5. a. 6. n. 1.

N.

Natura.

Natura non est propriè relativa, Tr. 1. D. 3. a. 1.
n. 16.

Natura Dei est infinita radicaliter,
D. 3. a. 2. n. 10.

Natura & attributa Dei in
alicitate tantum convenient implicite, D. 13.
a. 3. n. 14.

Natura Divina sub ratione natu-
rae virtualiter distinctæ ab attributis & rela-
tionibus est forma intelligibili, a. 5. n. 7.

Natura Divina formaliter implicite includitur in
relationibus & attributis, D. 4. a. 5. n. 1. & seq.

Natura Divina est principium radicale processio-
num, Tr. 2. D. 21. a. 3. n. 19.

Rr

Na-

Index Alphabeticus

Natura similitudo in generatione viventis salvanda est in gradu specifico, *D.* 22. a. 1. n. 7.
Natura secundum Concilia & Patres est communis omnibus Personis, n. 8. primariò non significat secunditatem, n. 10.

Natura Divina relatione Paternitatis sit inadäquatè incomunicabilis, *Tr.* 2. *D.* 24. a. 2. n. 11.

Necessitas.

Necessitas Theologie, *Vide Theologia.*

Necessitas consequens non obest Divino Dominionio & libertati, *Tr.* 1. *D.* 10. a. 1. n. 26.

Necessitas causata ex suppositione antecedenti non ideo est necessitas antecedens, *D.* 17. a. 2. num. 33.

Nomen.

Nomen de Deo quomodo dari possit, *Tr.* 1. *D.* 10. a. 3. n. 21. & seqq.

Nomina prima Personæ in Divinis sunt tria: Pater, Principium, & Ingenitus, *Tr.* 2. *D.* 26. a. 1. n. 1.

Nomina secundæ Personæ, Verbum, Filius, Imago, n. 5. & seqq.

Nomina quadam per appropriationem convenienti Divinis Personis, n. 7.

Nominis Spiritus Sancti, a. 2. n. 7. & seqq. *Vide Spiritus Sanctus.*

Notio.

Notiones quid & quoniam sint in Divinis, *Tr.* 2. *D.* 25. a. 2. n. 1. 2.

Notitia.

Notitia DEI est hominum à naturâ radicaliter indita, *Tr.* 1. *D.* 2. a. 1. n. 2.

Numerus.

Numerus electorum est certus certitudine causalitatis, *Tr.* 1. *D.* 18. a. 2. n. 7.

O.

Objectum.

Objectum actu intellexit necessariò non presupponitur, *Tr.* 1. *D.* 3. a. 4. n. 24.

Operatio. Operari.

Operatio prima vitalis in Deo non distinguitur virtualiter à naturâ, *Tr.* 1. *D.* 3. a. 1. n. 15.

Operatio illimitata non necessariò presupponit principium, *Tr.* 1. *D.* 3. a. 4. n. 25.

Operario ut sic est ultimus actus operantis, *ibid.* num. 28.

Operari radicale & primarium non sequitur ad esse, a. 5. *D.* 16.

Opinio.

Opinativa principia in multis differunt à fidei principiis, *Tr.* 1. *D.* 1. a. 2. n. 7.

Ordo.

Ordo Divina Providentia requirit infinitam certitudinem, *Tr.* 1. *D.* 17. a. 2. n. 15.

Ordines novem Angelorum exponuntur, *Tr.* 3. *D.* 36. a. 2. n. 5.

Originale.

Originale peccatum est causa ad aquata reprobationis negativæ respectu hominum, *Tract.* 1. *D.* 19. a. 1. n. 14. aliquo modo etiam est effusus reprobationis, n. 13.

Origo.

Origines non constituant Divinas Personas,

Tract. 2. *D.* 25. a. 1. n. 2. non sunt notiones, a. 2. n. 3.

P.

Pars.

Partibus extra lineam quantitatis ea concreta, collectivè, qua distributivè, *Tract.* 1. *D.* 2. a. 2. n. 20.

Pater.

Pater etiam sine filie filiatione est infinitè perfectus, *Tr.* 2. *D.* 23. a. 2. n. 6. *V. Persona.*

Paternitas.

Paternitas tantum sub exercito referendi facit explicitè concipi Patrem, *Tr.* 2. *D.* 25. a. 1. n. 7.

Peccatum.

Peccati materiale est à Deo, non autem formale, *Tr.* 1. *D.* 13. a. 3. n. 1. ejus malitia formale non videtur in decreto positivo, sed permisivo, n. 4. & 6.

Peccati materiale videtur in decreto positivo, num. 5.

Peccatum originale probabilitè est causa ad aquata reprobationis respectu hominum, *D.* 19. a. 1. n. 11. & seqq. ad dici possit effectus reprobationis n. 13. *Vide Originale.*

Peccata lemel remissa non sunt effectus reprobationis, n. 2.

Peccata spiritualia quoad affectum, alia quoad reatum possunt esse in Angelis, *Tr.* 3. *D.* 34. a. 3. n. 2.

Peccatum primum Angeli sicut peccatum superbia, n. 2. & seq. non luxuria spiritualis, n. 10. acc. inobedientia, vel invidia, n. 11.

Perfectio.

Perfectionis datur triplex genus, *Tr.* 1. *D.* 3. a. 1. n. 1. Conditiones ad perfectionem simpliciter simplicem requisita, ib. n. 3. & seq.

Perfectio juxta S.D. est ab absolutis, *Tr.* 2. *D.* 11. a. 3. n. 3. dicitur ab actu, n. 2.

Perfectiones, in Divinis multiplicari non possunt, n. 8. & seq.

Perfectio an bene accipiat pro integratissima *Permissio.*

Permissio peccati finalis est porissimum effectus reprobationis, *Tr.* 1. *D.* 19. a. 2. n. 2.

Permissio peccati non est effectus prædilectionis, *D.* 18. a. 4. n. 7.

Permissio peccati personalis est effectus reprobationis, *D.* 19. a. 1. n. 6.

Personæ.

Personæ Divinae in esse visibili nullam habent oppositionem, *Tr.* 1. *D.* 10. a. 1. n. 23.

Personæ Divinae ad dicí possunt voluntate vel oblatione produci? *Tract.* 2. *D.* 22. a. 2. n. 21.

Vide Processo.

Personæ Divinae in quantum opponuntur non exprimunt perfectionem, *D.* 23. a. 2. n. 7.

Plures Personæ non sunt aliqui perfectius, quia una, n. 13.

Personæ quid significet? *D.* 25. in prol.

Personæ Divinae qualiter admittant constitutum, *D.* 25. a. 1. n. 1.

Personæ constituantur relationibus, n. 3. non transcendentalibus, n. 4. sed formalibus, num. 5.

P.

Rerum & verborum.

Prædefinitionis.

Personæ quomodo prædicetur de singulis Divinis Personis, *D. 25. a. 2. n. 14.*
Personarum Divinarum summa similitudo & *x-* qualitas, *a. 2. n. 6.*
Eratum circumintellatio, *n. 7.*
Personæ prima in Divinis habet tria nomina: Pa-
ter, Principium, Ingenuus, *D. 26. a. 1. D. 1.*
An & quomodo conveniat ipsi nomen Au-
thoris, *n. 3.*
Personæ secundæ nomina sunt Verbum, Filius,
Imago, *n. 5. & seqq.* V. *Verbum.*
Personæ tertiaræ nomina propria & appropriata,
a. 2. n. 1. & seqq. V. *Spiritus S.*
Personæ utraque Patris & Filii constituit unum
principium spirandi, sive unus Spirator,
hunc tunc duo spirantes, *D. 26. a. 2. n. 19.*
Personæ Divinae non mittuntur per dona natu-
ralia, *a. 3. n. 7.* neque per gratias gratis datas,
gratias actuales, vel habitus & actus informes,
nun. 8.
Personæ nulla sit præfens per gratiam in esse cog-
nito, per cognitionem experimentalē, *n. 10.*
Vide *Misso.*

Petrus.

Petrus Taliensis refellitur, *T. 1. D. 17. a. 2. n. 28.*

Philosophus.

Philosophi Gentiles an agnoverint mysterium
SS. Trinitatis? *Tr. 2. D. 20. a. 1. n. 7. & seqq.*

Panna.

Personæ sensus, quam spiritus damnati patiuntur,
non constituit in apprehensione ignis, ut nocivi,
Tr. 2. D. 25. a. 2. n. 6. neque in medita producione tristitia, *n. 7.* neque in producione caloris intra substantiam spiritus, *n. 8.*
neque in productione qualitatis fadingis, *n. 9.*
sed in alligatione ad ignem infernalem, vi-
lenter impidente spiritum à connaturali ope-
ratione, *n. 10. & seqq.*

Possibilitas.

Possibilitas entis necessarii infert existentiam Dei,
Tr. 1. D. 16. n. 23.

Possibilitas creaturarum dependet à dictamine
Divina Sapientie, *D. 5. a. 3. n. 4.* V. *Possibilitas.*
Creatura.

Possibilita in communī necessariò videntur in Deo,
D. 10. a. 3. n. 1. Omnia videti nequeunt,
quia comprehendenteret Divina omnipoten-
tia, *n. 7.*

Omnia possibilia collectivè adæquarent Divi-
nam Omnipotentiam, *n. 12.*

Possibilia non existentia quomodo habeant cog-
notibilitatem, *D. 11. a. 4. n. 5. & seqq.*

Potentia.

Potentia executiva in Deo non distinguitur vir-
tualiter ab ejus scientia practica, *Tr. 1. D. 12.*
a. 1. n. 7.

Potentia intellectiva etiam potest esse effectiva,
D. 12. a. 1. n. 9.

Potentia ad actus notionales tantum virtualiter
ab ipsis distinguitur, *Tr. 2. D. 21. a. 3. n. 27.*

Potentia loco moriva Angelii non distinguitur ab
ipsis intellectu praktico, *Tr. 3. D. 28. a. 3. n. 12.*

Potentia obediencialis proximè activa impugna-
tur, *Tr. 1. D. 8. a. 2. n. 8. & seqq.*

R.P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

Prædeterminationis.

Prædefinitiones physicas ad actus bonos dantur,
Tr. 1. D. 17. a. 2. n. 16.

Prædeterminatio.

Prædeterminationi ad materiale peccati an quis
teneatur resistere? *Tr. 1. D. 17. a. 2. n. 40.*

Prædestinationis.

Prædestinationis existentia, & natura, *Tract. 1.*
D. 18. a. 2. n. 1. & seqq. conslit formaliter
in actu imperij, *n. 3.* subiectum ipsis est
creatura rationalis, *n. 5.*

Prædestinationis finis est gloria: objectum im-
mediatum media ad gloriam, *n. 6.*

Prædestinationis numerus est certus certitudi-
ne causalitatis & prædefinitionis, *n. 7.*

Prædestinationis effectus quales requirat condi-
tiones, *D. 18. a. 4. n. 1.* quinam sint effectus
ipsius? *n. 2. & seqq.*

Prædestinationis ordo, & economia, *D. 19.*

a. 2. n. 6.

Prædicatio.

Prædicatio, *DEUS est Pater,* quo sensu non sit
per se formalis. *Tr. 2. D. 23. a. 3. n. 8.*

Prædicandi pluraliter, vel singulariter in Divi-
nis regula, *Tr. 2. D. 25. a. 2. n. 1. & seqq.*

Præsentia DEI.

Præsentia DEI reducitur in ipsius operationem,
Tr. 1. D. 5. a. 4. n. 10.

Principium.

Principium quo est principialiter assimilativum,
Tr. 2. D. 21. a. 3. n. 17. Id est Principium quo
Divinarum processionum in recto dicit for-
mam absolutam, & relationem in obliquo per
medium complementi, *n. 16. & 18.*

Principium radicale processionum est natura Di-
vina, *n. 19.*

Principium quo formale proximum sunt intelle-
ctus & voluntas, *n. 20.*

Principium quo lenius tributatur Prima Personæ,
Tr. 2. D. 26. a. 1. n. 2.

Procescio.

Procescio quid significat? *Tr. 2. D. 21. a. 1. n. 1.*
Veritas Catholica de existentia processionum,
n. 2. illarum ratio, & numerus, *n. 3. & 4.*

Procescio non infert dependentiam in Personæ
procedente, *n. 6.*

Procesciones sunt vera actiones demptis imper-
fectiōnibus, *a. 2. n. 1. & seqq.*

Procesciones activæ cum relationibus principio-
rum identificantur inadæquate, *n. 10.*

Processionum Divinarum immediatum princi-
pium quo non est natura secunda, *a. 3. n. 3. &*
seqq. neque adæquatum principium consi-
lit in absolute, *n. 6. & seqq.* neque in pura re-
latione, *n. 10. & seqq.* sed est forma absolute
in recto, & relativa in obliquo, *n. 16.*

Procescio Verbi cur sit prior origine, quam Pro-
cessio Spiritus S. *n. 24.*

Procesciones omnes inter se formaliter, non o-
mnes realiter distinguuntur, *Tr. 2. D. 22. a. 2.*
n. 19. Non sunt ex nihilo, *n. 22.*

Procescio Spiritus S. ab utroque contra Græcos
aliter, *D. 26. a. 2. n. 6. & seqq.*

Propositio.

Propositio per se nota recte dividitur in per se

R. 2

n. 9.

Index Alphabeticus

- notam quoad sc̄, & quoad nos, Tract. I. D. 2.
a. 1. n. 2.
- Propositiones de futuris contingentibus non habent intrinsecè determinatam veritatem, vel falsitatem, Tr. I. D. 13. a. 1. n. 1. & seq. n. 26.
- Propositio de futuro quomodo differat à propositione de inesse, n. 18.
- Propositiones de futuris contingentibus ante Decretum DEI sunt simpliciter falsæ n. 23.
- Propositio disjunctiva: *Anteibrittus vel erit, vel non erit*, quemque habeat sensum? n. 24.
- Propositiones conditionales non paruntur se explicitari per concomitantia, Tr. I. D. 14. a. 2. n. 3
- Providentia.*
- Providentia Divina existentia, definitio, & scientia, Tr. I. D. 18. a. 1. n. 1. & seqq.
- Providentia partes non subjectiva, sed objective sunt prædefinatio & reprobatio, D. 18. in prol. est actus rationis practica, n. 4. & circa media ad finem, n. 5. datur de rebus minutissimis, n. 6.
- Providentia specialis est circa creaturas rationales, n. 7. diversa ratione circa bonos & malos, n. 8.
- An Providentia Divina semper assequatur fine n. 9.
- R.**
- Raptus.*
- Raptus ad Divinam visionem non necessariò impedit omnem operationem sensibilem, Tr. I. D. 6. a. 3. n. 12.
- Relatio.*
- Relationum Divinatum realitas fide & ratione docetur, Tr. 2. D. 23. a. 1. n. 1. & seq.
- Relationum quaternarius numerus, n. 4. realiter distinctarum ternarii, n. 5.
- Relationes Divinae non distinguuntur realiter propter terminos adæquatos formaliter diversos, sed propter oppositionem relativam, n. 6.
- Relations formaliter includuntur in essentia per modum termini essentialis, a. 2. n. 6. quæ inclusio sic secundum conceptum implicitum, num. 7.
- Relatio secundum esse nullam dicit perfectio-nem, D. 23. a. 3. n. 2.
- Relations Divinae non sunt transcendentales, num. 15.
- Relativo generi non convenit infinitudo, n. 16.
- Relationis esse quidditativum non est esse ex-scientia, sed ad aliud, D. 24. a. 1. n. 13.
- Relations *Divinae* sunt rationes subsistendi in-communicabilitate, D. 24. a. 2. n. 13.
- Relationis *Divinae* ratio differentialis tantum in-adæqua est eff. ad. n. 8.
- Relatio per incommunicabilitatem est prima ra-dix distinguendi personam, n. 9.
- Reprobatio.*
- Reprobationis definitio, D. 19. in prol. Ejus congruentia & natura, a. 1. n. 1. 2.
- Dividitur in postrivam, & negativam, n. 3.
- Reprobatio positiva sequitur prævisionem de-meritorum, n. 4.
- Reprobatio negativa præcedit prævisionem peccati personalis in reprobo, n. 5.
- Per illam nemini fit injuria, n. 7.
- Reprobatio comparativa non habet alium titulum, quam rationabilem Dei voluntatem, n. 9.
- Ad reprobationem negativam per se sufficit titulus beneficij indebiti, n. 10.
- In hominum reprobatione probabiliter accessit titulus peccati originalis, n. 11. & seq.
- Reprobationis rigorose sumptus est unicus etius. Quis, D. 19. a. 2. n. 1.
- Ejusdem effectus latius sumptus, quinam sit? n. 2. & seq.
- Reprobationis certitudo nititur decretis permis- sivis, n. 5.
- Revelatio.*
- Revelatio virtualis aliquando ad fidem, aliquando ad Theologiam pertinet, Tr. I. D. 1. a. 2. n. 6.
- Est ratio formalis sub quā in obiecto Theologiz. a. 5. n. 2. & seq.
- S.**
- Scientia.*
- Scientia inevidens potest consistere cum habita fidei, Tr. I. D. 1. a. 2. n. 4.
- Requisita ad Scientiam propriè dictam, ibid. n. 1.
- Scientia sub ratione infallibilitatis functionem singularibus, n. 5.
- Scientia semper requirit aliquam evidendum, a. 3. n. 3.
- Scientia sub ihernarū requisita, a. 4. n. 1.
- Non omnis Scientia est sub alterius, vel huius tertiaria, n. 5.
- Scientia quomodo sit cognitio per causam, D. 11. a. 2. n. 9.
- Scientia ab essentia virtualiter distincta in de- adiutorit, n. 10.
- Scientia & intellectu constitutiva Divi- nature differentia, n. 11. 12. 13.
- Scientifico cognitio non impedit per rationem entis à se, n. 15.
- Scientia à posteriori removetur à Deo, n. 19.
- Scientia suuicet intelligere nō datur in Deo, n. 22.
- Scientia Divina varia prædicta, n. 18.
- Scientia Divina est causa rerum non tantum di- ctitiva, sed etiam effictiva, D. 1. a. 1. n. 1. & seq.
- Habet efficaciam cauandam ex conjunctione cum voluntate, n. 6.
- Scientia practica in Deo non distinguitur virtu- liter à Potentia executiva, D. 1. a. 1. n. 7.
- Scientia ad æquatè dividitur in simplicitate & genitio, & visionis, D. 12. a. 2. n. 1. 2.
- Earundem differentia, a. 2. n. 3. 4.
- Scientia *Visionis* sola est causa rerum in se- cundo, n. 5.
- Scientia simplicis intelligentia quomodo per obiecto recipiat veram existentiam? n. 6.
- Scientia visionis continet actum imperii, q[uod] creature producuntur, n. 10.
- Scientia, qua est causa rerum, est scientia appro- bationis, n. 8.
- Scientia visionis non supponit objectum, n. 12.
- Scientia Divina certitudine non salvat per gra- fientialitatem futurorum in æternitate, D. 13. a. 1. n. 4.
- Scientia de futuris contingentibus queam de- tur, n. 14.
- Scientia de futuris contingentibus in Deo est ad- mittenda, D. 14. a. 1. n. 3.
- Scientia media doctrina exponit, D. 14. a. 1. n. 4. 5. 6.

Rerum & verborum.

Confutatur, n. 7. 8. 9. & seq.

Objectum ipsum implicat, n. 7. & sicut casuale, num. 10.

Scientia media infert praejudicium Divinae Omnipotencie, Dominio, providentie, n. 11. 12.

Sicut & efficaciter gratiae, n. 13. nec est necessaria

pro gubernatione universi, n. 14.

An scientia media sit conformis S. Scriptura?

D. 14. a. 2. r. o.

Scientia media discordat à doctrina D. Augustini,

a. 3. n. 1. & seq.

Prefertim in explicanda efficacia gratiae, n. 7. in

prima ratione Discretione, n. 8. in certitudine

praedestinationis, n. 9. in supremo Domini-

nio Dei supra nostras voluntates, n. 10. 12.

in impedibilitate Divinae voluntatis, n. 11.

in explicatione futuritionis, n. 12. in con-

cordia liberi arbitrii cum praedestinatione,

n. 13. in intrinseca efficacia decretorum, n. 14.

in modo solvendi argumenta semipelagia-

norum, n. 15.

Scientia media non convenit cum Doctrina D.

Thomæ, a. 4. per totum.

Scientia media nulla est utilitas, ibid. n. 6.

Scientia futorum Contingentum conditiona-

rum ac pertinet ad scientiam visionis, vel

simplicis intelligentiae? n. 6.

Scientia media & prædeterminationum concor-

dia nequicquam tentata, D. 17. a. 3. n. 9.

Scriptura.

Scriptura Sacra ex quadruplici sensu Theologico

præbet argumentum, Tr. 1. D. 1. a. 7. n. 6. & seq.

S. Scriptura non faverit scientia media D. 14. a. 2.

n. 1. & seq.

Scotus.

Scientia sententia de distinctione Divinarum perfe-

ctionum ex natura rei impugnatur, D. 4. a. 1. n. 9.

Scientifica distinctione ponit formalem multitudinem

& suppositionem in Deo, n. 15. & seq.

Scientiarum sententia de processione Spiritus S.

impugnatur, Tr. 2. D. 26. a. 2. n. 9. & seq.

Secreta.

Secreta cordium naturaliter ab Angelo non cog-

nocuntur sine speciali directione vel revela-

tione, Tr. 3. D. 30. a. 6. n. 2. & seqq.

Sibylle.

Sibylle quo lumine agnoverint & ediderint my-

sterium SS. Trinitatis, Tr. 2. D. 20. a. 2. n. 9. 21.

Similitudo.

Similitudo intelligibilis objecti tripliciter datur,

D. 7. a. 1. n. 1.

Similitudo & qualitas in Divinis non est peten-

da ex prædicatis notionalibus, D. 22. a. 1.

num. 5.

Similitudo naturæ in generatione viventis salvati

debet secundum gradum specificum, n. 7.

Simplicitas.

Simplicitatis definitio & divisio, D. 5. a. 2. n. 1. 2.

Simplicitas analogice abstracta à Deo & creaturis

non est perfectio simpliciter simplex, D. 5.

a. 2. n. 16.

Species.

Species materiales in representando possunt gig-

ante cognitionem spiritualem, D. 2. a. 1. n. 5.

Species impressæ naturæ, D. 7. a. 1. n. 1. & seqq.

Species impressæ in Visione Divinae essentie im-

plicat, n. 5.

Species est principium vitale non ut *quod*, sed ut *quo* & pertinet ad objectum motivum, a. 2. n.

num. 14. 15.

Species expressæ naturæ exponitur, a. 3. n. 1. & seq.

Species intelligibilis Angeli sunt insulæ, Tr. 3.

D. 29. a. 1. n. 5. & seq. V. Angelus.

Dantur species universales in representando,

a. 2. n. 1. 2. & dicunt perfectionem, n. 3.

Species intelligibilis Angeli sunt universales, n. 4.

& in perfectioni universaliores, n. 5.

Species intelligibilis sumit unitatem ab objecto

in esse objecti, n. 8.

Species intelligibilis animæ Christi sunt perse-

stiores Angelicis quoad multiplicitudinem cogni-

torum, D. 30. a. 5. n. 6.

Spiritus.

Spiritus S. etiam ex amore creaturarum possibi-

lium procedit, D. 15. a. 2. n. 7.

Ex via processionis procedit, ut amor lusi-

stens, a. 2. n. 16.

Non procedit libertè, a. 2. n. 20.

Spiritus S. nomina, D. 26. a. 2. n. 1. 2. 3. 4.

Illi processio ab utroque contra Græcos defen-

ditur, ibid. n. 6. & seqq.

Spiritus S. distinguït a Filiò dependenter à pro-

cessione contra Scotistas ostenditur, n. 12. & seq.

Per le procedit à duobus suppositis, tanquam u-

no principio, n. 16.

Spiritu virtus an ad eum reperiatur in Patre?

D. 26. a. 2. n. 17.

Spiritus S. non nascit, sed mittitur, a. 3. n. 6.

Subalternatio.

Subalternatio Theologiae differt à subalternatio-

ne habituum naturalium, Tr. 1. D. 1. a. 4. n. 7.

Substantia.

Substantia spiritualis tantum in loco constituitur

per contactum virtutis, D. 5. a. 4. n. 6.

Substantia supernaturalis implicat, D. 6. a. 4. n. 12.

Substantia increata ratio quomodo participetur

à creaturis, n. 15.

Ratio substantia quomodo à creatura participe-

tur in ordine naturali, n. 17.

Substantia spiritualis non intellectiva implicat,

D. 11. a. 1. n. 15.

Pure corporæ, & intellectiva pariter implicat,

num. 18.

Substantia prædestinati non est effectus præde-

stitutionis, D. 18. a. 4. n. 3.

Substantia immediatæ operativa in ordine intel-

ligibili quo sensu possit admitti? n. 1.

Subsistencia.

Subsistencia quid significet? Tr. 2. D. 24. a. 2. n. 12.

Tres subsistenciae relativæ in Divinis adstruon-

tur, n. 3. & seqq.

Subsistenciae creatæ & increatae diversitas, n. 18.

Subsistencia an & quomodo sit ultimus terminus?

n. 12. Una absolute adstruitur, n. 14.

Non est prorsus idem cum Hypostasi, n. 18.

Suppositio.

Suppositio antecedens in impedibili non semper

causat necessitatē antecedentē, D. 17. a. 2. n. 33.

Superbia.

Superbia generaliter & specificè accipitur, Tr. 3.

R. 3. D.

Index Alphabeticus

D.3.4.a.3. n.4. Fuit primum peccatum An-

geli. n.5. & seqq.

Superbia, quæ fuit primum Angeli peccatum, habuit pro objecto propriam beatitudinem naturalem, a.4. n.3.

T.

Theologia.

Theologia alia est de objectis formaliter; alia de virtualiter revelatis, Tr. I. D. I. a. 1. n. 2.

Quid sit Theologia Beatorum matutina, & vice pertinax? ibid. n.4.

Theologia varia divisiones, ib. n.5. 6. 7.

Theologia initium, status & progressus, ib. §. 2. n. 8. & seqq.

Theologia SS. DD. varijs ex Ord. S. Bened. n.1. 3.

Theologia Scholastica quod substantiam est simpliciter necessaria toti Ecclesiæ pro singulis, non tam in singulis fidelibus, ib. §. 3. n. 1. 8.

Est necessaria ad melius esse secundum Methodum Scholasticam, n. 2. 1. Sicut etiam ad cognoscendas quafdam veritates naturales, n. 2. 2.

Theologia est vera, & propriè dicta scéntia, ib. a. 2.

Habet evidentiā solum radicalem, id est posse tenet cum fide confidere, n. 4. & a. 3. n. 4.

Theologica conclusio hæresi virtualiter & mediately opponitur, n. 8.

Theologi nullam habet formalem evidentiam luminis supernaturalis, vel naturalis, a. 3. §. 1. n. 1.

Theologia competit in evidentia non privativa, sed negativa, n. 6.

Theologia habet aliquam subalternationem ad scientiam beatam, a. 4. §. 1. n. 2. non tamen rigorosam, n. 3.

Theologia objectum formale quod est Deus virtualiter revelabilis, a. 5. §. 1. n. 2. & seq.

Theologia objectum materiale estens virtualiter revelatum, n. 5.

Theologia Scholastica definitio, §. 3. n. 1. 0.

Theologia est sapientia, ib. n. 1. 1.

Theologia non est intrinsecè, sed extrinsecè supernaturalis, Tr. I. D. I. a. 6. §. 1. n. 1.

Theologicus assensus proximè causatur ab assensu præmissarum, n. 2.

Theologia est simul formaliter eminenter speculativa & practica, §. 2. n. 4. principalius tamen speculativa, quam practica, n. 7.

Est dignior & certior alijs scientijs, §. 3. n. 8.

Non manet in hæretico, §. 4. n. 1. 0. manet in patria, n. 1. 1.

Est una species infima, n. 1. 2.

Theologia est argumentativa, a. 7. n. 1.

Theologici loci ad argumentandum quinam, & quot sint? a. 7. §. 1.

D. Thomas.

D. Thomas mens circa scientiam medium expeditur, ejusque doctrinam huic scientiæ repugnare ostenditur, a. 4. per totum.

Thomistæ.

Thomistæ aliqui negantes scientiam futurorum conditionatorum exponuntur, D. I. 4. a. 1. n. 2.

Transcendentia.

Transcendentia omnium prædicatorum in Divinis nullam infert absurditatem, D. 4. a. 5. §. 2. n. 10

Tridentinum Conc.

Tridentini Concilij definitio non obest decreta prædefinitientibus, D. 1. 7. a. 2. n. 37.

Trinitas.

Trinitatis SS. Mysterium non obest Divine similitati, D. 5. a. 2. §. 2. n. 18.

SS. Trinitas per varias hæretes impugnata, Tr. 2.

D. 2. 0. a. 1. n. 1. & seq.

Eius Catholica veritas è Concilis & Symbolis SS. Trinitatis Confessio S. Gregorio Thaumaturgo per B. V. revelata, n. 8.

Indicatur in Veteri Testamento, n. 9. & seqq. & in Novo promulgatur, n. 1. 5. & seqq.

Fuit implantata nomini tetragrammato, n. 13.

SS. Trinitatis Mysterium non est contra rationem naturalem, a. 2. n. 2. & seq.

Est tamen supra rationem naturalem, & lumine naturali nec probabiliter cognoscibile, n. 14. & seqq.

SS. Trinitatis Mysterium quomodo indicatur in Scripturis Philosophorum & Sybillarum, n. 7. 8. 9.

Dantur in natura congruentiae explicativa litigiositatibus, n. 18.

Trinitatis cognitione non daretur in statu pure Naturæ, n. 24.

U.

Ubicatio.

Ubicatio intrinsecè rejicitur, D. 5. a. 5. §. 1. 1.

Ubiquitas.

Ubiquitas Dei est nulli creatura communibilis, D. 5. a. 5. §. 3. n. 1. 1.

Verbum.

Quid sit Verbum mentis Divina, D. 7. a. 5. §. 1. n. 1. & seq.

Verbum non est e judecione rationis ablati possibilibus, n. 10.

Verbum mentale est signum rei cognitæ per modum imaginis, a. 3. §. 3. n. 16.

Verbi Divini processio non differt à processione Spiritus S. quod sit acceptio naturæ secunda, Tr. 2. D. 2. 2. a. 1. per totum, V. Proces.

Verbi Divini Processio non ideo est generatio, quia est secundum rationem imaginis, a. 2. n. 5. & seqq.

Verbi Divini Processio ideo est generatio, quia est per intellectum, & in Deo esse intelligibile ac naturale formalissime identificatur, v. 10. & seqq.

Verbum Divinum per se procedit ex cognitione omnium eorum, que sunt formaliter in Deo. D. 26. a. 2. n. 2. & seqq. etiam ex cognitione omnium posibilium, n. 6. non autem futurorum, n. 7.

Veritas.

Veritas in Deo reperitur omnibus modis, D. 5. a. 2. n. 1. 2.

Ut tamen inventitur in Deo, est perfectio simplicitatis simplex, n. 1. 5.

Veritas futurorum contingentium non est in trinsecè determinata, D. 1. 3. a. 1. n. 1. 6.

Veritas objectiva determinata futurorum contingentium antecedens Decretum Dei impetratur, a. 2. n. 4. 7. & seqq.

Rerum & verborum.

Verum.

Verum & intelligibile sequitur rationem entis, ex limitatione in rebus creatis, non vi propria linea, D. 3. a. 5. § 3. n. 16.

Via.

Via tam bonorum, quam malorum Angelorum confabat tribus instantibus, Tr. 3. D. 33. a. 3. num. 8. 9.

Virtualis distinctio.

Virtualis distinctio sufficit ad salvanda contradictionis in Divinis, D. 4. a. 2. § 3. n. 8.

Virtualis distinctionis genuina explicatio & defensio. V. Distinctio.

Visio.

Visio beatifica est participatio Divinæ intellectio- nis secundum rationem actus primi, non secundum rationem radicis, Tr. 1. D. 3. a. 4. n. 30

Visio intuitiva Dei est possibilis, & defacto datur, D. 6. a. 1. n. 1. & seqq.

Visonis intuitivæ Dei datur evidencia negativa, non positiva, a. 2. §. 1. & 2.

Visio Dei nec innata, nec elicita naturali appetitu desideratur, § 2. n. 11.

Visio Dei in hac vita aliquibus Sanctis probabi- liter fuit concessa, D. 6. a. 3. §. 2. n. 3. & seq.

Visio intellectualis in oculo corporeo implicat,

a. 3. §. 4. n. 20.

Visio Divinæ essentiae non admittit speciem im- prellam, D. 7. a. 1. §. 2. n. 5. & seq.

Visio creatæ Divinæ Essentiae est infinita objecti- vœ, §. 5. n. 21.

In Visione Beatifica non producitur Verbum mentis, per species expressas, a. 3. n. 4. & seqq.

Visio Beata non est propriè dictio, n. 17.

Visonis inæqualitas non est essentialis, sed acci- dentalis, D. 9. a. 1. §. 1. n. 1. & 2.

Perfectioris Visonis adæquata ratio est major perfectio luminis gloriae, D. 9. a. 1. §. 2. n. 5.

Visio comprehensiva Dei implicat, D. 9. a. 2.

§. 1. n. 2.

Ei formaliter eminenter speculativa & practica,

§. 4. n. 7. sed principaliter speculativa, n. 8.

eminenter complexa, n. 9. & virtualiter re- flexa, n. 10.

mensuratur æternitate participati, §. 3. n. 13. potest per accidentis tempore mensurari, §. 3. n. 15.

Visoni debetur simplicior mensura, quam An- gelo, §. 2. n. 14.

Extra Visonem datur reflexio & memoria ipsius,

§. 2. n. 11.

Visio ut beatificans debet representare creatu-

ram in particulari, D. 10. a. 3. §. 1. n. 2.

Potest dari Visio Dei sine visione creature in particulari, n. 3.

Visioni non obest consula representatio objecti secundarij, n. 6. V. Creatura. Possibilita.

Visio Beatifica quomodo sit participatio Divinæ Scientiæ, D. 11. a. 2. n. 36.

Viventia.

Viventia quomodo dicantur à se moveri, Tr. 1.

D. 2. a. 2. §. 2. n. 9.

Utrio.

Unio intelligibilis quod sensu sit Metaphorica?

D. 8. a. 1. §. 2. n. 12.

Universalitas.

Universalitas quandonam causet confusionem cognitorum? D. 11. a. 4. n. 33.

Universalitas intelligibilium specierum in repræ- sentando est possibilis, Tr. 3. D. 28. a. 2. n. 1. & 2. & dicit perfectionem, n. 3. de facto da- tur in Angelis, n. 4. 5.

Unum.

Unum & ens in Divinis dicitur tam singulariter, quam pluraliter, D. 25. a. 2. n. 4.

Voluntas.

Voluntas ut præmota habet indifferentiam a- ctualis, Tr. 1. D. 13. a. 2. n. 16.

Voluntatis ratio in DEO, D. 15. a. 1. n. 1.

Voluntatis Divina objectum formale & materia- le, n. 4. & 5.

Voluntatis Divinæ divisio tantum est materialis,

a. 3. n. 1.

Voluntatis dividitur in absolutam & conditiona- tam; efficacem & inefficacem, n. 2.

Voluntatis divisio in antecedentem & confe- quentem explicatur, n. 3. est adæquata, n. 1. 1.

Voluntatis antecedens est voluntas Beneplaciti, n. 4. & seq. nullam inducit imperfectionem, num. 8.

Voluntatis antecedens & consequens aliquando conjunguntur, n. 1. 1.

Voluntatis Divina libertas. V. Libertas.

Voluntas Divina non potest esse suspensa ab omni actu, D. 16. a. 2. n. 10.

Voluntas humana quomodo debeat conformari cum Divina? D. 17. a. 2. n. 38.

Voluntas causæ & antecedentis non semper est voluntas effectus & consequentis, D. 17.

a. 2. n. 41.

Voluntatis Divinæ efficacia est radix creatæ li-

bertyatis, D. 17. a. 3. n. 7.

F I N I S.

